

2833 1. Beh. af Lovf. ang. Statens Overt. af de det sjæll. Jernbanef. tilh. Jernb. m. Tilbehør. 2834

for høit, og jeg kan trods Alt, hvad der er sagt derimod, ikke Andet end se et Bevis herpaa dert, at Altiernen efterhaanden, som det blev bekendt — tilbøds gjennem Udtalelser her i Thinget — at man fra Regjeringens Side tænkte paa at kjøbe dem, ere stegne temmelig betydeligt, de stige først til 112 — 14, og da det blev bekendt, at man vilde foreslaa 125 som Kjøbepris, stige de samme Dag til 118 og ere senere gaaede endnu høiere. Trods Alt, hvad der er ansøgt derimod, kan jeg ikke se Andet, end at Børskursen, trods Spekulationen, maa væsentlig bestemmes af den rimelige Værdi for Eiendommen. Jeg skal indrømme, at jeg ikke kan have noget Haab om, at min Anstuelse vil komme til at gjælde i dette Thing; thi efter at man ifjor har kjøbt Herning—Silkeborg Banen, har jeg set, hvad jeg ogsaa den Gang sagde, at det vilde drage Konsekvenser efter sig, som vilde koste Millioner. Jeg kan ikke Andet end tro, at det Thing, som gav sit Samtykke til at kjøbe Herning—Silkeborg Banen, der vitterlig Ingenting var værd, og som vi om 20 Aar kunde vente at faae for Ingenting, for hentimod 1½ Mill. Kr., at dette Thing heller ikke vil tage i Betænkning at kjøbe de sjællandske Jernbaner, selv om man skal give noget Mere for dem, end de i Virkeligheden ere værd; thi de sjællandske Jernbaner have unegtelig megen Værdi for Staten og kunne give et ikke ringe Udbytte. Der er endim en Ting, som jeg kunde ønske at omtale, og som sagtens ogsaa vil komme nærmere frem under senere Forhandlinger, det er Spørgsmaalet, hvorledes der, naar Staten overtager disse Baner, skal gaaes frem med Expropriationskomfotningerne. Man ansøger det netop som et Fortrin ved at overtage disse Baner, at der ved kunne Forholdene med Hensyn til vore Jernbaner blive ordnede omtrent lige for det hele Land. Men i Landsdelene Vest for Storebelt har man jo maattet udrede og maa endnu udrede Halvdelen af Expropriationskomfotningerne, og det synes da at maatte være en Konsekvens deraf, at naar Statskassen overtager de sjællandske Jernbaner, maa ogsaa Beboerne i denne Landsdel komme til at udrede Halvdelen af de Expropriationsudgifter, som de i sin Tid have foranlediget. Dette vilde, forekommer det mig, netop høre til den fuldstændige Ligbed mellem de forskjellige Landsdele, som man ønsker, at bringe tilveie. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Berg: Jeg skal fatte mig meget kort. Det ærede Medlem vilde lægge mig i Munden,

at jeg havde sagt, at vi ved de tidligere Udtalelser her vare bundne, til at vedtage denne Lov. Derom har jeg ikke udtalt mig; jeg har ikke sagt et eneste Ord derom, men jeg har sagt, at tidligere Udtalelser her i Thinget, og det i en lang Række Aar og fra mange Sider, vare gaaede i Retning af at faae det sjællandske Jernbaneselskab afløst, idet Staten traadte istedet. Det er altsaa Principet i denne Lov, hvorom jeg har talt. Jeg har forøvrigt en vis personlig Interesse i at rette saadant Noget, naar det kommer fra visse Sider. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgtreds (Høgsbro) har Ret i — og jeg er tilbøielig til at tro, at han dengang var enig med mig om ikke at ville gaa ind paa de 15 og de 4 Aar, i alt Fald tror jeg, at han jo arbejdede derimod — at det vilde have været rigtigt, om man havde sagt Stop til det sjællandske Jernbaneselskab dengang og havde sagt: Vi anlægge selv de Baner, hvis I ikke ville have dem uden Forkængelsen. Vi vare ogsaa komne billigere derafra; det tror jeg, det ærede Medlem har Ret i; men det er nu gjort Gjerning, som ikke staar til at ændre, og have vi i den Henseende haadt en vis Forudseenhed, som vi kunne glæde os privat ved, kan det ikke forandre det virkelige positive Forhold for Diebliffet. Naar det ærede Medlem derimod sagde, at vi saa vare blevene fri for de store Offre, der nu skulle bringes, vilde jeg have ønsket, at det ærede Medlem var gaaet noget nærmere ind paa, hvilke Offre det er, vi nu skulle bringe efter dette Lovforslag. Spørgsmaalet dreier sig jo om, hvorvidt der overhovedet ved dette Lovforslag forlanges noget Offer fra Statskassens Side efter Forholdenes nuværende Standpunkt, eller om det er til Fordel for Statskassen, eller om, hvis vi skulle bringe noget Offer, hvor stor dette da kan antages at være, og om den Binding, man faar ved at lægge samtlige disse Baner i Statens Hænder, kan være det Offer værd, som det ærede Medlem kan udregne, at vi maatte bringe. Hele den Side af Sagen kom det ærede Medlem slet ikke ind paa. Han kom slet ikke ind paa at bevise, at vi bringe et Offer ved dette Lovforslag, naar Sagen ses fra dens nuværende Standpunkt. Endmindre kom han ind paa, hvor stort dette Offer vilde være, eller hvorvidt det staar i Forhold til de Fordels, som i alt Fald efter hans tidligere Mening vilde vindes ved, at Staten kom i Besiddelse af samtlige Kommunikationsaarer. Det havde jeg haabet at høre, men da det ærede Medlem ikke er rigtig rask, og da